

Riigi Teataja

Nr. 47.

12. juunil 1928 a.

Nr. 47.

- Art. 281. Vahekohtu asjus Tsiviilkohtupidamise seaduse täiendamise seadus.
282. Petseri ja Narvataguste maade kinnisvarade kinnistamise seaduse täiendamise ja muutmise seadus.
283. Rannasadamate arendamise ja selleks krediidi määramise seadus.
284. Sisemiste veeteede korraldamise ja selleks krediidi määramise seadus.
285. Eesti-Tshehoslovakkia vahelise kaubalepingu ja selle lõpp-protokollki kinnitamise seadus. — Leping, lõpp-protokoll.
286. Teadaanne Eesti-Austria vahelise kurjategijate väljaandmise ja kriminaalasjus kohutliku abiandmise konventsiooni jõusseastumisest.
287. Määrus artellides töötavate isikute tööstusliku töö seadustiku III ja IV peatüki alla arvamise kohta.
288. Määrus tööstusliku töö seadustiku III peatüki § 311 põhjal antavate toetusrahade arvete õiendamise kohta kinnitusühingute ja haigekassade vahel.
289. Otsus telefonitariif nr. 48, ajutise eriveotariif nr. 56 ja reisijateveotariif nr. 41 muutmise ja täiendamise kohta.
290. Liikumise määrus Tallinnas.
291. Saaremaa vallasekretäride ja nende abide palgamäärad.
292. Sundmäärus lõbustusemaksu võtmise kohta Kilingi-Nõmmes.

Riigikogu poolt 23. mail 1928. a. vastu võetud

281. Vahekohtu asjus Tsiviilkohtupidamise seaduse täiendamise seadus.¹

Tsiviilkohtupidamise seadust täiendatakse §§ 1400¹—1400⁵ järgmises redaktsioonis:

§ 1400¹. Käesoleva seaduse §§ 1368—1400 on maksvad alljärgnevate muudatustega ka asjus, mis lepingupoolte kokkuleppel vahekohtule alluvad vahekohtu klauselite protokolliga ühinemise seaduse (R.T. nr. 30 — 1928) põhjal.

§ 1400². Vahekohtu kirja (§ 1369 ja 1385) aset täidab eelmises (1400¹) paragrahvis tähendatud asjus poolte vahel sõlmitud lepingu klausel või erikokkulepe, mille järgi antakse vahekohtu lahendada lepingust tekkinud või tekkida võivad tüliküsimused.

§ 1400³. Leping (§ 1400²), millest tekkinud või tekkida võivad tüliküsimused, antakse vahekohtu lahendada ühes selles sisalduva vahekohtu klauseliga, samuti ka erikokkulepe vahekohtu kohta peab olema kirjalik.

Lepingu klauselis või erikokkuleppes vahekohtu kohta peab olema tähendatud vahekohtu

tunikude nimed ja perekonnanimed või isik või asutus, kellele õigus antakse ühe või mõlema poole palvel vahekohtunikke nimetada lepingust tekkinud tüliküsimuste lahendamiseks.

§ 1400⁴. Lepingu klausel või erikokkulepe vahekohtu kohta kaotab maksvuse, kui isik või asutus, kellele pooled andsid õiguse vahekohtunikke nimetada, neid ei nimeta kahe nädala jooksul, arvates vastava palve (§ 1400³) kättesaamisest, või kui vahekohtunikudeks nimetatud isikud ei avalda nõusolekut vahekohtu ülesandeid oma peale võtta kahe nädala jooksul, arvates ajast, mil üks või mõlemad pooled esitasid neile tüliküsimuse lahendamiseks.

§ 1400⁵. Kui lepingu klauselis või erikokkuleppes ei ole vahekohtule määratud tähtaega otsuse tegemiseks, peab vahekohus asja otsustama kahe kuu jooksul, arvates ajast, mil üks või mõlemad pooled esitasid temale tüliküsimuse lahendamiseks.

Algkirjale alla kirjutatud

Riigikogu esimees K. Einbund.

Sekretär M. Juhkam.

Riigikogu poolt 24. mail 1928. a. vastu võetud

282. Petseri ja Narvataguste maade kinnisvarade kinnistamise seaduse täiendamise ja muutmise seadus.

I.

Petseri ja Narvataguste maade kinnisvarade kinnistamise seadus (R.T. nr. 2 — 1927) täiendatakse uue § 67¹ järgmises redaktsioonis:

§ 67¹. Tegelikult kruntidena peetavate hingemaade eraomandusena kinnisvarade registrisse kandmiseks on küllalt, kui külakogu otsustanud üle minna kruntidele, tähendades iga peremehe krundi, ja kui vaidlusi pole selle otsuse vastu. Muud hingemaad kinnistatakse ühiseks omanduseks peremeeste nimele osades, mis märgitud viimases külakogu otsuses.

II.

Sama seaduse §§ 27, 29, 42, 50, 51, 53, 55, 85, 86 ja 88 muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 27. Nimekirjad seatakse kokku hüpoteegiringkondades: 1) maal — külade, endiste mõisade ja eramaatükkide (pustuste) järgi, ja 2) linnas ja külates — tänavate järgi; neid nimekirje parandatakse tarviduse järgi kogu komisjoni tegevuse kestel.

§ 29. Ilmumine kutse põhjal on sunduslik. Juriidiliste isikute kohta käsitatakse Tsiviilkohtupidamise seaduse § 26 ja 27.

Esitavad omanikud oma õiguste kohta notariaalselt tõestatud lepingud, Maakorralduse seaduse (R.T. nr. 23 — 1926) alusel väljaantud plaanid, Vene talurahvaseaduses ettenähtud korras väljaantud omandusõigust tõendavad dokumendid või Maaseaduse (R.T. nr. 79/80 — 1919) alusel kokku seatud maa võõrandamise ja ülevõtmise aktid, võidakse nad jätta üle kuulamata.

§ 42. Komisjoni osakond võib üksikuid kaasomanikke jätta üle kuulamata, kui ta peab seisukorra küllalt selgitatuks teiste poolt antud ütelustega.

§ 50. Vastav valla- või linnavalitsus seab kokku nimekirja, kuhu kantakse kuus isikut kohalolevatest kauaaegsetest kohalikkudest elanikkudest ja kui neid ei jätku, siis teistest kohalikkudest elanikkudest, kelle elukohad nende maaüksuste ümbruses, mis tähendatud komisjoni osakonna teadaandes. Nimekirja ei kanta isikuid, kes teenivad ülevaatusale kuuluvate maaüksuste omanikkude juures, omaniku teenistuses seisvate isikute abikaase ja tagandamisele kuuluvaid sugulasi ning hõimlasi (Tsiviilkohtupidamise seaduse §§ 511 ja 373). Nimekiri esitatakse osakonnale aegsasti.

§ 51. Vastav valla- või linnavalitsus saadab oma esindaja juurdluse juurde ning teatab sellest juurdlust toimivale osakonnale või osakonna liikmele. Valla- või linnavalitsuse esindaja mitteilmumine ei takista juurdluse toimimist.

§ 53. Omanikul või ta esindajal on õigus nimekirja kantud ümbruselanikkudest tagandada kaks isikut põhjust nimetamata. Kui omanik või ta esindaja ei tarvita seda õigust, siis tagandatakse loosiga. Tagandamisest ülejäänud neli ümbruselanikku võtavad osa ülevaatusel pärast vannutamist.

§ 55. Kui omandusõigus tõestatud § 29. loetletud dokumentidega, eellepingutega või koduste lepingutega, mida mõlemad pooled õigeks võtnud, siis kantakse ümbruselanikkude nimekirja neli isikut, kelle hulgast omanikul või ta esindajal õigus tagandada kaks isikut põhjust nimetamata. Kui omanik või ta esindaja ei tarvita seda õigust, siis tagandatakse loosiga. Tagandamisest ülejäänud kaks ümbruselanikku võtavad osa ülevaatusel pärast vannutamist.

Kui selgub omaniku või ta esindaja ülekuulamisel või teistest kogutud andmetest, et Eesti vabariigi kestuse ajal Maakorralduse seaduse alusel väljaantud maaplaani eksplikatsioonis märgitud omandusõiguses ei ole sündinud muudatusi, ja kui üle kuulatud kõik eksplikatsioonis tähendatud omanikud või nende esindajad, siis võib osakond loobuda nimetatud plaanides tähendatud kinnisvarade ülevaatusel ja ümbruselanikkude ülekuulamisest.

§ 85. Kinnistusraamatud hakkavad maksma pärast § 83. ettenähtud kolmekuulise tähtaja möödumist.

§ 86. Pärast kinnistusraamatu maksmahakkamist (§ 85) annab komisjon kõigile õigustatud isikutele nende nõudmisel vastava kinnistusakti, mis sisaldab osakonna või üldkoosoleku seadusjõusse astunud otsuse resolutsiooni.

§ 88. Eelmistes paragrahvides tähendatud komisjoni ja ta osakondade toiming, samuti kinnistusakti andmine on maksutu.

Komisjonile käesoleva seaduse maksmahakkamiseni esitatud tempelmaksustamata või puudulikult tempelmaksustatud dokumendid vastatakse tempelmaksust ja tempeltrahvist.

III.

Sama seaduse § 80 kaotab maksvuse.

Algkirjale alla kirjutanud

Riigikogu abiesimees R. Penno.

Abisekretär O. Liigand.

Riigikogu poolt 25. mail 1928. a. vastu-
võetud

283. Rannasadamate arendamise ja selleks krediidi määramise seadus.

§ 1. Eesti rannasadamate arendamiseks seatakse põhjalikult korda ja laiendatakse järgmised sadamad: Roomassaare, Mõntu, Kuivaste, Virtsu, Sõru, Orjaku, Hiiu-Suursadam, Rohuküla, Dirham ja Mahu, ning ehitatakse uued sadamad: Orissaares, Võsul ja Vergis.

§ 2. Nimetatud sadamate kordaseadmine, laiendamine ja ehitamine teostatakse viie aasta jooksul, alates 1928. aastal.

§ 3. Rannasadamate arendamiseks määratakse krediiti seitsesada üheksakümmend üks tuhat krooni (Kr. 791.000.—), missugune summa kaetakse teedeministeeriumi mereasjanduse peavalitsuse erakorraliste kulude eelarvetest ülemaltähendatud viiel aastal, vastavalt tarvilikkudele töödele, järgmiselt:

1928./29. a. eelarve järgi	Ekr.	154.000.—
1929./30. a. „ „ „		191.500.—
1930./31. a. „ „ „		196.000.—
1931./32. a. „ „ „		160.000.—
1932./33. a. „ „ „		89.500.—

Algkirjale alla kirjutanud

Riigikogu esimees K. Einbund.

Sekretär M. Juhkam.

Riigikogu poolt 25. mail 1928. a. vastu-
võetud

284. Sisemiste veeteede korraldamise ja selleks krediidi määramise seadus.

§ 1. Sisemiste veeteede korraldamiseks tunnustatakse tarvilikuks: 1) korraldada Võrtsjärve laevasõidu-sadamaid Tänasilmajõe, Tarvastu jõe, Suislepajõe ja V.-Emajõe suus; 2) reguleerida ja puhastada Suur-Emajõgi ühes harujõgedes Pedja, Paala ja Ahjaga; 3) korda seda Tartu riigisadam; 4) korraldada Peipsijärve sadamaid — Verska, Kallaste, Lohusuu ja Ranna-Pungerja; 5) puhastada Narva jõge.

§ 2. Nimetatud tööd teostatakse esitatud kava kohaselt kuue aasta jooksul, alates 1928. aastal.

§ 3. Sisemiste veeteede korraldamiseks määratakse krediiti nelisada seitsekümmend viis tuhat (475.000.—) krooni, missugune summa kaetakse, vastavalt tarvilikkudele töödele, teedeministeeriumi mereasjanduse peavalitsuse erakorraliste kulude eelarvetest ülaltähendatud kuuel aastal järgmiselt:

1928./29. a. eelarve järgi	Kr.	55.900.—
1929./30. a. „ „ „		76.650.—
1930./31. a. „ „ „		109.550.—
1931./32. a. „ „ „		85.300.—
1932./33. a. „ „ „		77.600.—
1933./34. a. „ „ „		70.000.—

Algkirjale alla kirjutanud

Riigikogu abiesimees R. Penno.

Sekretär M. Juhkam.

Riigikogu poolt 18. mail 1928. a. vastuvõetud

285. Eesti-Tshehoslovakkia vahelise kaubalepingu ja selle lõpp-protokolli kinnitamise seadus.

§ 1. Eesti-Tshehoslovakkia vaheline kaubaleping ja selle lõpp-protokoll, alla kirjutatud Tallinnas 20. juunil 1927, tunnustatakse kinnitatuks.

§ 2. Leping ja selle lõpp-protokolli prantsuskeelne tekst eestikeelse tõlkega avaldatakse ühes käesoleva seadusega.

Algkirjale alla kirjutanud

Riigikogu abiesimees R. Penno.

Abisekretär O. Liigand.

Kaubaleping Eesti Vabariigi ja Tshehoslovakkia Vabariigi vahel.

Eesti Vabariik ja Tshehoslovakkia Vabariik, soovides soodustada kaubanduslike suhete arenemist mõlema Riigi vahel, otsustasid sõlmida kaubalepingu. Selleks nimetati Täisvolinikkudeks, nimelt:

Eesti Vabariigi poolt:

Härra Friedrich Akel, välisminister;

Tshehoslovakkia Vabariigi poolt:

Härra Dr. Vaclav Girs, Täisvoliline Minister ja Erakorraline Saadik,

kes, pärast oma vastavate heas ja nõuetavas vormis leitud täisvolituste vastastikku esitamist, leppisid kokku järgmiste artiklite kohta:

Esimene peatükk.

Üldmäärused ja kodanikkude õigused.

Artikkel 1.

Kummagi Lepinguosalise kodanikud võivad vastastikku, maa seaduste kohaselt, teise Lepinguosalise territooriumile sellel tervel ulatusel täiesti vabalt sisse sõita, seal liikuda või viibida.

Artikkel 2.

Kummagi Lepinguosalise kodanikud asetatakse, maa seaduste kohaselt, kõigiti samasse seisukorda kui enamsoodustatud riigi kodanikud reisimise ja maalviibimise, õppimise, käsitöö ja kutse alal tegutsemise, tööstus-ettevõtete teostamise ja kõigi lubatud kaupadega kauplemise suhtes.

Artikkel 3.

Kummagi Lepinguosalise kodanikud võivad, maa seaduste kohaselt, samuti ühesugusel alusel enamsoodustatud riigi kodanikkudega omandada, vallata või üürida ja kasutada maju, tööstuslike ettevõtteid, ladusid, kauplusi ja ruume, mis neile võivad vajalised olla, ja rentida maatükke lubatud otstarbel kasutamiseks.

Kõigis, mis puutub vallasvara edasiandmisesse testamendi või muul teel ja õigust ükskõik mil viisil talitada igasuguste varandustega, mida nad võivad seadusepärast oman-

Traité de Commerce entre la République d'Estonie et la République Tchécoslovaque.

La République d'Estonie et la République Tchécoslovaque désirant favoriser le développement des relations commerciales entre les deux Etats, ont résolu de conclure un Traité de Commerce. A cet effet ont été nommés en qualité de Plénipotentiaires, savoir:

Pour la République d'Estonie:

Monsieur Frédéric Akel, Ministre des Affaires Etrangères,

Pour la République Tchécoslovaque:

Monsieur le Dr. Vaclav Girs, Ministre Plénipotentiaire et Envoyé Extraordinaire,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Chapitre I.

Dispositions générales et droits des ressortissants.

Article I.

Les ressortissants de chacune des Parties Contractantes pourront réciproquement, en se conformant aux lois du pays, entrer, voyager ou séjourner en toute liberté dans toute l'étendue du territoire de l'autre.

Article 2.

Les ressortissants de chacune des Parties Contractantes seront, en se conformant aux lois du pays, pour tout ce qui concerne le voyage et la résidence, les études, l'exercice de leurs métiers et professions, l'exécution de leurs entreprises industrielles et manufacturières et le droit de faire le trafic de tous articles de commerce licite, placés, à tous égards, sur le même pied que les ressortissants de la nation la plus favorisée.

Article 3.

Les ressortissants de chacune des Parties Contractantes pourront, en se conformant aux lois du pays, également sur le même pied que les ressortissants de la nation la plus favorisée, acquérir, posséder ou louer et occuper les maisons, les manufactures, les magasins, les boutiques et les locaux qui peuvent leur être nécessaires, et prendre à bail des terrains à l'effet de les utiliser dans un but licite.

Pour tout ce qui concerne la transmission des biens mobiliers par succession testamentaire ou autre, et le droit de disposer de quelque manière que ce soit des biens de

dada, kasutavad nad teise Lepinguosalise territooriumil, maa seaduste kohaselt, samu eesõigusi, vabadusi ja õigusi, ja nad ei allu ses suhtes teistsugustele või kõrgematele lõivudele, maksudele või koormatistele, missuguse nimetuse all see ka ei oleks, kui need, mis maksavad või maksuma pannakse enamsoodustatud riigi kodanikkude kohta. On kokku lepitud, et mõlemad Valitsused talitavad ses suhtes vastastikususe põhimõtte järgi.

Artikkel 4.

Kummagi Lepinguosalise kodanikud võivad samuti, maa seaduste kohaselt, üldiselt välja viia oma varanduse müügist saadud tulu, ilma et nad väljaviimise pärast kohustatud oleksid maksuma teisi või kõrgemaid makse, kui need, mida tuleks tasuda enamsoodustatud riigi kodanikkudel sarnasel juhtumisel.

Artikkel 5.

Kummagi Lepinguosalise kodanikkudel on vaba juurepääs kohtutele ja sama kompetentsiga asutustele nii oma õiguste maksmapanemiseks kui ka kaitsmiseks, ja nad kasutavad ses suhtes, vastastikususe eeldusel, samu õigusi ja eesõigusi kui oma kodanikud. Nad võivad kõigis astmetes kasutada advokaate, volinikke ja igasuguseid agente, kes maa seadustega selleks õigustatud.

Artikkel 6.

Kummagi Lepinguosalise kodanikud on teise territooriumil vabastatud kõigest isiklikust sunduslikust sõjaväeteenistusest, olgu maa- või mereväes, rahvakaardiväes või miilitsas, ja kõigist kontributsioonidest, olgu rahas või natuuras, mis määratud sundusliku isikliku väeteenistuse asemele. Teiselt poolt ei takistata neid milgi viisil täitmast sõjaväekohustust omal maal.

Nad on kohustatud kandma nii rahu kui ka sõja ajal ainult neid sõjaväelisi koormatiseid ja rekvisitsioone, mis kannavad oma kodanikud, samal määral ja samadel põhimõtetel kui viimased, ja alati tasu eest.

Kummagi Lepinguosalise kodanikud on samuti vabastatud igasugustest kohtu-, administratiiv- või omavalitsuse-kohustustest.

toutes sortes qu'ils peuvent légalement acquérir, ils jouiront dans le territoire de l'autre Partie Contractante, en se conformant aux lois du pays, des mêmes privilèges, libertés et droits, et ne seront pas soumis, sous ce rapport, à des droits, taxes, impôts ou à des charges, sous quelque dénomination que ce soit, autres ou plus élevés que ceux qui sont ou seront appliqués aux ressortissants de la nation la plus favorisée. Il est entendu que les deux Gouvernements s'inspireront à cet égard du principe de réciprocité.

Article 4.

Les ressortissants de chacune des Parties Contractantes pourront de même exporter, en se conformant aux lois du pays, le produit de la vente de leurs biens en général, sans être assujettis à payer, à raison de l'exportation, des droits autres ou plus élevés, que ceux que les ressortissants de la nation la plus favorisée auraient à acquitter en pareille circonstance.

Article 5.

Les ressortissants de chacune des Parties Contractantes auront libre accès auprès des Tribunaux de Justice et auprès des Autorités de la même compétence, tant pour réclamer que pour défendre leurs droits, et ils jouiront, à cet égard, sous réserve de réciprocité, de tous les droits et privilèges dont jouissent les nationaux. Ils pourront employer dans toutes les instances les avocats, avoués et agents de toutes classes autorisés par les lois du pays.

Article 6.

Les ressortissants de chacune des Parties Contractantes seront exempts sur le territoire de l'autre de tout service militaire personnel obligatoire, soit dans l'armée de terre ou de mer, soit dans la garde ou milice nationale; de toute contribution, soit en argent, soit en nature, destinée à tenir lieu du service personnel obligatoire. D'autre part, ils ne seront nullement empêchés de remplir leur devoir militaire dans leur propre pays.

Ils ne seront astreints en temps de paix et en temps de guerre qu'aux prestations et réquisitions militaires imposées aux nationaux, dans la même mesure et d'après les mêmes principes que ces derniers, et toujours contre indemnité.

Les ressortissants de chacune des Parties Contractantes seront également dispensés de toute charge et fonction judiciaire administrative ou municipale quelconque.

Artikkel 7.

Kummagi Lepinguosalise kodanikud, kui nad toimivad maa seaduste kohaselt, ei ole sunnitud kandma teisi või suuremaid koormatise või maksuma lõive, makse või kontributsioone, mil kujul see ka ei oleks, kui neid, mis peale pandud või tulevikus võidaks peale panna enamsoodustatud riigi kodanikkudele. On kokku lepitud, et mõlemad Valitsused ses suhtes talitavad vastastikususe põhimõtte järgi.

Artikkel 8.

Aksia- või teised seltsid ja kaubandus-, tööstus- või rahandusühingud, mis asutatud või asutatakse ühe Lepinguosalise seaduste kohaselt ja millede asukoht on selle Lepinguosalise territooriumil, on õigustatud teise territooriumil, talitades viimase seaduste järgi, teostama oma õigusi ja esinema kohtus nii nõudjatena kui kostjatena.

Eelmisel määrusel ei ole mingit mõju küsimuse otsustamisel, kas mõnel sarnastest seltsidest või ühingutest, mis asub ühel kahest maast, on või ei ole õigust kaubelda, või tööstusettevõtet ekspluateerida teise maal, kuna niisugune õigus allub alati vastavate maade seadustele ja korraldustele.

Ülalnimetatud seltsid ja ühingud, kui nad kord tunnustatud, kasutavad samu õigusi ja eesõigusi, mis antud või antakse mõne kolmanda riigi sarnastele organisatsioonidele.

Teine peatükk.

Kaubandus ja transport.

Artikkel 9.

On kokku lepitud, et senikaua kui praeguste majanduslike tingimuste juures ühel või teisel Lepinguosalisel tarviliseks osutub erakorraliste raskuste tõttu alal hoida kaupade sisse- ja väljaveo kitsendusi või keelde, ei jäeta ega panda maksuma ühtki keeldu või kitsendust teise Lepinguosalise maale väljaveetavate või sealt päritolevate kaupade sisse- ja väljaveo kohta, mis ei käiks samuti igalt teiselt maalt tulevate või sinna minevate samasuguste kaupade kohta.

Mõlemad Lepinguosalsed on nõus sel ajajärgul, mil majanduslikud raskused neid sunnivad erakorralisi abinõusid tarvitama, tarvituse korral kergendada vastastikuseid suhteid sellekohase erileppega. Kuid igal juhtu-

Article 7.

Les ressortissants de chacune des Parties Contractantes ne seront pas contraints, s'ils se conforment aux lois du pays, à subir des charges ou à payer des droits, impôts, taxes ou contributions, de quelque nature que ce soit, autres ou plus élevés que ceux qui sont ou pourront être imposés aux ressortissants de la nation la plus favorisée. Il est entendu que les deux Gouvernements s'inspireront à cet égard du principe de réciprocité.

Article 8.

Les sociétés anonymes ou autres et les associations commerciales, industrielles ou financières qui sont ou seront constituées conformément aux lois de l'une des Parties Contractantes et qui ont leur domicile dans le territoire de cette Partie, sont autorisées, dans le territoire de l'autre, en se conformant aux lois de celle-ci, à exercer leurs droits et à ester en justice, soit comme demandeurs soit comme défendeurs.

La disposition précédente n'aura aucune influence sur la question de savoir si une société ou association de ce genre établie dans l'un des deux Pays aura ou n'aura pas le droit de faire du commerce ou d'exploiter une industrie dans l'autre, un tel droit restant toujours subordonné aux lois et ordonnances en vigueur dans les pays respectifs.

Les sociétés et associations susnommées, une fois admises, jouiront des mêmes droits et avantages qui sont ou seront reconnus aux organisations similaires d'une tierce puissance.

Chapitre II.

Commerce et transports.

Article 9.

Aussi longtemps que, dans les conditions économiques actuelles, il sera nécessaire, à l'une ou l'autre des Parties Contractantes, en raison de difficultés exceptionnelles, de maintenir des restrictions ou prohibitions à l'entrée ou à la sortie des marchandises, il est entendu qu'aucune prohibition ou restriction ne sera maintenue ou imposée à l'importation ou à l'exportation d'un article quelconque, en provenance ou à destination du territoire de l'autre, si elle ne s'étend également aux articles similaires venant de tout autre pays ou y allant.

Les deux Parties Contractantes sont d'accord pendant cette période, dans laquelle les difficultés économiques nécessiteraient ces mesures, de faciliter en cas de besoin les relations réciproques par un arrangement spécial, à cet égard. En tout cas, toutefois,

misel ei loeta enamsoodustuse põhimõttele vastukäivateks keelde ja kitsendusi, mis alal hoitakse või maksma pannakse sanitaar-abinõudena seks, et kaitsta loomataudide või kasulikkude taimede haiguste vastu, talitades üldiselt tunnustatud rahvusvaheliste reeglite kohaselt, olgu avaliku julgeoleku huvides või kaupade suhtes mis Lepinguosalistes Riikides on riigi monopoliks.

Artikkel 10.

Eestisse sisseveetavad Tshehoslovakkia kaubad, loodus- ja tööstussaadused ja Tshehoslovakkiasse sisseveetavad Eesti kaubad, loodus- ja tööstussaadused, mis määratud kas tarvitamiseks, laostamiseks, reeksporteerimiseks või läbiveoks, ei või käia kõiges, mis puutub sisseveosse, väljaveosse, reeksporteerimisse ja läbiveosse, teistsuguste või kõrgemate üldiste või kohalikkude tollide, lõivude, lisalõivude, maksude, koormatiste või kohustuste, või muude sisse- ja väljaveo vormaliteetide alla, kui need, mis maksavad enamsoodustatud riigi kohta.

Edasi on kokku lepitud, et Eestist pärit olevad kaubad, mis käesoleva Lepingu lisas loetletud, ei allu sissesveol Tshehoslovakkiasse kõrgematele tollimaksudele, kui need, mis nimetatud lisas tähendatud.

Ükski Lepinguosalistest ei pane mõne saaduse väljavedu teise Lepinguosalise territooriumile muude või kõrgemate tollide või koormatiste alla, kui need, mis peale pandud või peale pannakse sarnaste saaduste väljaveole ükskõik missugusesse teise enamsoodustatud riiki.

Et kindlustada omamaa algupärastele saadustele ülemiste määruste hõlbustusi, võivad mõlemad Lepinguosalised nõuda, et sisseveetavad kaubad oleksid varustatud päritolutunnistustega. Need päritolutunnistused antakse välja kas kaubanduskoja poolt, millest kauba- saatja oleneb, või iga teise sisseveo riigi poolt vastuvõetavaks tunnistatud asutuse või organisatsiooni poolt, kusjuures nad ei vaja diplomaatilist või konsulaarlegaliseerimist.

Artikkel 11.

Ühe Lepinguosalise kodakondsuses seisvatel ja selle territooriumil kaubanduse ja tööstuse alal tegutsevatel kaupmeestel, vabrikantidel ja töösturitel, kes oma maa asjaomaste

ne seront pas censées déroger au principe du traitement de la nation la plus favorisée les prohibitions ou restrictions maintenues ou imposées soit comme mesures sanitaires soit dans le but de protéger contre les maladies des animaux ou des plantes utiles, en se conformant aux règles internationales universellement reconnues, soit pour raison de sûreté publique et pour les marchandises qui dans les Etats Contractants font l'objet d'un monopole d'Etat.

Article 10.

Les marchandises, produits du sol et de l'industrie de la Tchécoslovaquie qui seront importés en Estonie et les marchandises, produits du sol et de l'industrie de l'Estonie qui seront importés en Tchécoslovaquie, destinés soit à la consommation, soit à l'entreposage, soit à la réexportation ou au transit, ne pourront, en ce qui concerne l'importation, l'exportation, la réexportation et le transit, être assujettis à des droits, taxes, surtaxes, impôts, contributions, restrictions ou obligations générales ou locales autres ou plus élevés, ou à d'autres formalités d'entrée ou de sortie que celles qui seront imposées à la nation la plus favorisée.

Il est ensuite entendu que les produits d'origine estonienne qui sont énumérés dans l'Annexe au présent Traité, ne seront pas soumis, à leur importation en Tchécoslovaquie, à des droits de douane plus élevés que ceux qui sont indiqués dans ladite Annexe.

Aucune des Parties Contractantes n'imposera, à l'exportation d'un article quelconque à destination du territoire de l'autre, des droits ou charges, autres ou plus élevés que ceux qui sont ou pourront être imposées à l'exportation des articles similaires à destination de tout autre pays le plus favorisé.

Pour réserver aux produits originaires de leurs Pays respectifs le bénéfice des dispositions ci-dessus, les deux Parties Contractantes pourront exiger que les produits importés soient accompagnés d'une certificat d'origine. Ces certificats d'origine seront délivrés soit par les chambres de commerce dont relève l'expéditeur, soit par toute autre autorité ou groupement économique que le Pays destinataire aura agréé et ils n'ont pas besoin d'une légalisation diplomatique ou consulaire.

Article 11.

Les négociants, les fabricants et les industriels, ressortissants de l'une des Parties Contractantes, domiciliés et exerçant leur commerce et industrie dans le territoire de cette Partie, qui prouvent par l'exhibition

võimude poolt väljaantud tööstuse legitiimatsioonikaardi ettenäitamise tõendavad, et nad seal maksavad seaduses kindlaksmääratud lõive ja makse, võivad teise Lepinguosalise territooriumil kas isiklikult või kaubareisijate kaudu teha oste või koguda tellimisi kaubaproovide abil või ilma. Need kaupmehed, vabrikandid, töösturid ja nende kaubareisijad, kes oste teevad ja tellimisi vastu võtavad, on igas suhtes sama käsitluse osalised kui enamsoodustatud riigi kodanikud.

Artikkel 12.

Ülaltähendatud otstarvetel kaubaproovidena sisseveetud kaubad lastakse mõlemasse Riiki ajutiselt sisse tollivabalt, kooskõlas tollimäärustega ja -vormaliteetidega, mis maksmata pandud selleks, et kindlustada nende reeksporteerimist või ettekirjutatud tollimaksude tasumist juhtumisel, kui kaupu seaduses ettenähtud tähtajal ei reeksporteerita. Siiski ei laiendata nimetatud eesõigust nende kaupade peale, mida nende hulga või väärtuse tõttu ei või lugeda kaubaproovideks, või mille iseloom ei võimalda nende kindlakstegemist reeksporteerimisel. Õigus otsustada, kas kaubaproov kuulub tollivabalt sisselaskmisele, on erandita kõigil juhtumistel selle koha asjaomastel ametivõimudel, kus sissevedu teostati.

Artikkel 13.

Kumbki Lepinguosalistest kohustub lubama vaba transiidi läbi tema suveräniteedi all oleva territooriumi isikutele, pagasile, kaupadele, samuti ka laevadele, sõiduriistadele, vagunitele ja teistele transpordivahenditele, mis lähevad teise Lepinguosalise territooriumile või sealt tulevad kas raudteel või veeteel, rahvusvaheliseks transiidiks kasutatavatel teedel, ja neile kindlustama vähemalt sama soodsa käsitluse kui see, mis antud enamsoodustatud riigile.

Artikkel 14.

Transiidilolevateks läbi ühe Lepinguosalise suveräniteedi all oleva territooriumi loetakse isikud, pagas, kaubad, samuti laevad, sõiduriistad, vagunid või teised veoabinõud, millede poolt nimetatud maa-ala läbistamine, ühes ümberistumise või -laadimisega või ilma, ühes ladusse paigutamise või ilma, ühes koorma lahutamise või ilma, ühes transpordeerimise viisi muutmise või ilma, moodustab

d'une carte de légitimation industrielle délivrée par les autorités compétentes de leur pays, qu'ils y sont autorisés à exercer leur commerce ou industrie et qu'ils y acquittent les taxes et impôts établis légalement, pourront, dans le territoire de l'autre, soit en personne, soit par des commis-voyageurs, faire des achats ou recueillir des commandes, avec ou sans échantillons. Ces négociants, fabricants, industriels et leurs commis-voyageurs, en faisant ainsi des achats et en recueillant des commandes, jouiront à tous égards du traitement de la nation la plus favorisée.

Article 12.

Les articles importés comme échantillons dans les buts susmentionnés, seront, dans chacun des deux Pays, admis temporairement en franchise de droits, en conformité des règlements et formalités de douane établis pour assurer leur réexportation ou le paiement des droits de douane prescrits en cas de non-réexportation dans le délai prévu par la loi. Toutefois, ledit privilège ne s'étendra pas aux articles qui, à cause de leur quantité ou valeur, ne peuvent pas être considérés comme échantillons, ou qui à cause de leur nature, ne sauraient être identifiés lors de leur réexportation. Le droit de décider si un échantillon est susceptible d'admission en franchise, appartient exclusivement, dans tous les cas, aux autorités compétentes du lieu où l'importation a été effectuée.

Article 13.

Chacune des deux Parties Contractantes s'engage à accorder le libre transit à travers le territoire placé sous sa souveraineté aux personnes, bagages, marchandises, ainsi qu'aux navires, bateaux, voitures, wagons et autres instruments de transport en provenance ou à destination de l'autre Partie, par voie ferrée et par eau, sur les voies en service appropriées au transit international et à les assujettir à un traitement au moins aussi favorable que celui accordé à la nation la plus favorisée.

Article 14.

Seront considérés comme en transit à travers le territoire placé sous la souveraineté de l'une des Parties Contractantes, les personnes, bagages, marchandises, ainsi que les navires, bateaux, voitures, wagons ou autres instruments de transport dont le trajet par lesdits territoires, accompli avec ou sans transbordement, avec ou sans mise en entrepôt, avec ou sans rupture de charge, avec ou sans changement de mode de transport, n'est que la fraction d'un trajet total, commencé et

ainult osa tervest teekonnast, mis alganud ja lõppema peab väljaspool Riigi piire, läbi kelle maa-ala transiit teostatakse.

Artikkel 15.

Transiidilolevad transpordid ei allu mingisugustele erilistele maksudele või taksidele nende transiidi põhjusel (sisse- ja väljalaskmine ühes arvatud). Transiidilolevate transportide pealt võib siiski võtta makse või takse, mis ilma erandita määratud transiidiga seotud järelevalve ja administratsiooni kulude katteks. Nisuguste maksude või takside määrad peavad võimalikult vastama kuludele, mille katmiseks neid võetakse eelmises artiklis kindlaksmääratud tingimustel, välja arvatud juhtumised, kus mõnedel teedel neid makse ja takse võidakse alandada või koguni ära jätta lahkuminekute tõttu järelevalve kuludes.

Artikkel 16.

Mõlemad Lepinguosaliselised kohustuvad transiidilolevate transportide suhtes riigiasutuste poolt ekspluateeritavil ja valitsetavil või kontsessiooni põhjal kasutatavatel teedel, ükskõik missugused transportide lähte- või sihtpunktid, maksma panema õiglasi tariife nii nende määrade kui käsitlemise tingimuste suhtes, arvestades liikumise oludega ja kaubandusliku võistlusega veeteede vahel. Tariifid tuleb määrata nii, et võimalikult kergendada rahvusvahelist liikumist.

Artikkel 17.

Mõlemad Lepinguosaliselised kindlustavad teineteisele enamsoodustatud riigi käsitlemise omavahelises läbikäimises raudtee transportide saatmise ja kulude alal.

Mis puutub postisaadetiste transiidi kuldesse, siis võetakse tarvitusele Üleilmlise Postiliidu määrused.

Artikkel 18.

Ükski Lepinguosalistest ei ole kohustatud kindlustama transiiti reisijatele, kelle tulek tema territooriumile on keelatud, või nisugust liiki kaupadele, mille sissevedu keelatud, olgu avaliku tervishoiu või julgeoleku pärast või taimede ja loomade haiguste ärahoidmiseks.

Artikkel 19.

Kumbagi Lepinguosalise lipu all sõitvad laevad, nende meeskonnad ja koormad kasutavad nende territooriumi veeteedel, samuti

devant être terminé en dehors des frontières de l'Etat à travers le territoire duquel le transit s'effectue.

Article 15.

Les transports en transit ne seront soumis à aucuns droits ou taxes spéciaux à raison de leur transit (entrée et sortie comprise). Pourront toutefois être perçus sur ces transports en transit des droits ou taxes exclusivement affectés à couvrir les dépenses de surveillance et d'administration qu'imposerait ce transit. Le taux de tous droits ou taxes de cette nature devra correspondre, autant que possible, à la dépense qu'ils ont pour objet de couvrir, et les dits droits ou taxes seront appliqués dans les conditions définies à l'article précédent, sauf que, sur certaines voies, ces droits ou taxes pourront être réduits ou même supprimés à raison de différences dans le coût de la surveillance.

Article 16.

Les deux Parties Contractantes s'engagent à appliquer aux transports en transit, sur les voies exploitées ou administrées par des services d'Etat ou concédés, quels que soient les points de départ ou de destination des transports, des tarifs équitables, tant par leur taux que par les conditions de leur application et compte tenu des conditions de trafic, ainsi que des considérations de la concurrence commerciale entre voies de transport. Ces tarifs devront être établis de façon à faciliter, autant que possible, le trafic international.

Article 17.

Les deux Parties Contractantes se garantissent dans leurs rapports réciproques en matière de l'expédition et des frais de transport sur les chemins de fer, le traitement de la nation la plus favorisée.

Quant au transit des envois postaux les Actes de l'Union Postale Universelle sont applicables.

Article 18.

Aucune des deux Parties Contractantes ne sera tenue d'assurer le transit des voyageurs dont l'entrée sur son territoire sera prohibée ou des marchandises d'une catégorie dont l'importation est interdite, soit pour raison de santé ou de sécurité publique, soit comme précaution contre les maladies des animaux ou végétaux.

Article 19.

Les navires et bateaux, battant le pavillon de l'une des Parties Contractantes, leurs équipages et cargaisons, jouiront sur les voies

ka teise Lepinguosalise sadamates ja territoriaalvetes, ükskõik kas nad tulevad otsekohe päritolu maalt või mõnest teisest riigist ja ükskõik missugune nende koorma siht- või lähtekoht, kõigis suhteis vähemalt sama soodsat käsitlemist, kui see, mida kasutavad enamsoodustatud riigi laevad, meeskonnad ja koor-
mad.

Artikkel 20.

Välja arvatud juhtumised, kus käesolev Leping otsekohe teisiti määrab, lepivad Lepinguosalised kokku, et kõik eesõigused, soodustused, kergendused ja immunitetid kaubanduse, laevanduse ja tööstuse alal, mis ühe Lepinguosalise poolt juba antud või tulevikus antakse mõne teise riigi kodanikkudele, maa- või tööstussaadustele, laiendatakse otsekohe ja ilma tingimusteta teise Lepinguosalise kodanikkude ja vastavate saaduste peale.

Artikkel 21.

Enamsoodustuse käsitlemise põhimõtte alla käivaks, mis on käesoleva Lepingu aluseks, ei loeta allpooltähendatud tollivabastusi, immunitete ja eesõigusi, nimelt:

a) eesõigusi, mis antud või antakse naaberriikidele, et hõlbustada kohalikku läbikäimist mõlemapoolse piiräärse maariba ulatuses;

b) eesõigusi, mis ühe Lepinguosalise poolt antakse kolmandale riigile tolliliidu alusel;

c) tollivabastusi, immunitete ja eesõigusi, mida Eesti annab mõnele Balti riikidest (Soome, Läti ja Leedu) erikokkulepete põhjal. Seesama maksab ka eesõiguste kohta, mida Eesti võiks anda Venemaale eriliste tollikonventsioonide või kokkulepete põhjal.

Siiski on kokku lepitud, et Tšehoslovakkia võib viibimata nõuda samu soodustusi, juhtumisel, kui nad Eesti poolt on antud mõnele kolmandale riigile, kes ülalpool nimetatama.

Kolmas peatükk.

Konsulaarmäärused.

Artikkel 22.

Kumbki Lepinguosalistest võib nimetada konsuleid teise maa-ala igasse kohta, välja arvatud kohad, kuhu soovitav ei ole lubada

d'eau de leur territoire ainsi que dans les ports et eaux territoriales de l'autre Partie Contractante, qu'ils arrivent directement du pays d'origine ou d'un autre pays, et quelque soit le lieu de provenance ou de destination de leurs cargaisons, sous tous les rapports, d'un traitement au moins aussi favorable que celui accordé aux navires, bateaux, équipages et cargaisons de la nation la plus favorisée.

Article 20.

Réserve faite des cas où le présent Traité en dispose autrement de manière expresse, les deux Parties Contractantes conviennent que, pour tout ce qui concerne le commerce, la navigation et l'industrie, tout privilège, faveur, facilité ou immunité quelconque que l'une d'elles a déjà accordé ou accorderait à l'avenir aux ressortissants ou aux produits du sol ou de l'industrie de tout autre Etat, seront étendus, immédiatement et sans conditions aux ressortissants et aux produits respectifs de l'autre Partie Contractante.

Article 21.

Ne seront pas censés déroger au principe du traitement de la nation la plus favorisée, qui est la base du présent Traité, les franchises, immunités et privilèges mentionnés ci-après, savoir:

a) les privilèges qui ont été ou seront accordés à des Etats voisins en vue de faciliter le trafic local à l'intérieur de l'une et l'autre zone frontière;

b) les privilèges qui seraient consentis par une des Parties Contractantes à un tiers Etat en vertu d'une Union douanière;

c) les franchises, immunités et privilèges que l'Estonie reconnaîtra à un des Etats Baltiques (Finlande, Lettonie et Lithuanie) en raison d'accords particuliers. Il en est de même en ce qui concerne les privilèges que l'Estonie pourrait accorder à la Russie en vertu de conventions ou d'accords douaniers spéciaux.

Toutefois il est entendu que la Tchécoslovaquie pourra réclamer immédiatement les mêmes avantages au cas où ils auraient été accordés par l'Estonie à un tiers Etat non cité ci-dessus.

Chapitre III.

Dispositions consulaires.

Article 22.

Chacune des Parties Contractantes pourra nommer des Consuls dans toutes les places de l'autre, à l'exception des localités où il y

sarnaseid konsulaarametnikke. Seda erandit ei või siiski teha ühe Lepinguosalise suhtes, ilma et see ei käiks samuti kõigi teiste riikide kohta. Konsuliteks loetakse kõik isikud, kes õigustatud täitma konsulaarülesandeid.

Nimetatud konsulitel, kes selle maa valitsuselt, kuhu nad nimetatud, saanud eksekvatuuri või teised tarvilised volitused, on õigus, vastastikususe alusel, täita kõiki ülesandeid ja olla kõigi eesõiguste, vabastuste ja immunitetide osalised, mis antud või tulevikus antakse enamsoodustatud riigi samaastmelistele konsulaarametnikkudele.

Otsekohestest maksudest vabastamise suhtes on Lepinguosalised kokku leppinud, et see soodustus antakse ainult ametkonsulitele, tingimusel, et nad ei ole selle riigi kodanikud, kus nad oma ametikohuseid täidavad, ning määral, mis ei ületa Lepinguosaliste diplomaatilistele esindajatele lubatud maksudest vabastusi.

Siiski on kokku lepitud, et ükski Lepinguosalistest ei saa nõuda selle määrase alusel suuremaid soodustusi, eesõigusi ja immunitete, kui need, mis tema enese poolt teise Lepinguosalise konsulitele lubatud.

Lepinguosalised jätavad omale õiguse sõlmida tulevikus erilise konsulaarkonventsiooni.

Neljas peatükk.

Lõppeeskirjad.

Artikkel 23.

Tülid ja vaadete lahkuminevad Lepinguosaliste vahel käesoleva Lepingu käsitlemisel ja tõlgitsemisel lahendatakse segavahekohtu kaudu. Vahekohus moodustatakse iga juhtumise puhul eraldi ja peab koosnema mõlema Poole esindajate võrdsest arvust. Kui esindajad kokkuleppele ei jõua, pööravad nad kolmenda vahekohtuniku poole, kelle nime-tamist palutakse tarbekorral Alalise Rahvusvahelise Kohtu esimehelt.

Artikkel 24.

Käesolev Leping ratifitseeritakse ja ratifikatsioonikirjad vahetatakse võimalikult pea Varssavis.

aurait inconvenient à admettre de tels officiers consulaires. Cette exception, toutefois, ne sera pas faite à l'égard de l'une des Parties Contractantes sans l'être également à l'égard de toutes les autres Puissances. Sous le nom de consuls on comprend toutes les personnes autorisées à exercer les fonctions consulaires.

Lesdits Consuls ayant reçu du Gouvernement du pays dans lequel ils sont nommés, l'exequatur ou autres autorisations nécessaires, auront, à charge de réciprocité, le droit d'exercer toutes les fonctions de jouir de tous les privilèges, exemptions et immunités, qui sont ou pourront être accordés aux officiers consulaires de même grade de la nation la plus favorisée.

En ce qui concerne l'exemption des impôts directs, les deux Parties Contractantes se sont mises d'accord pour ne reconnaître cette faveur qu'aux consuls de carrière, pourvu qu'ils ne soient pas sujets de l'Etat où ils exercent leurs fonctions et cela dans une mesure qui ne saurait dépasser l'exemption d'impôts accordés aux représentants diplomatiques des Parties Contractantes.

Etant entendu, toutefois, qu'aucune des Parties Contractantes ne pourra exiger, en vertu de cette disposition, des attributions, privilèges et immunités plus étendus que ceux concédés par elle-même aux consuls de l'autre Partie Contractante.

Les Parties Contractantes se réservent de conclure ultérieurement une convention consulaire spéciale.

Chapitre IV.

Dispositions finales.

Article 23.

Les litiges et divergences d'opinions entre les deux Parties Contractantes sur l'application et l'interprétation du présent Traité seront tranchés par un tribunal arbitral mixte. Le tribunal arbitral sera constitué ad hoc et devra comprendre un nombre égal le représentants des deux Parties. Si ces représentants ne parviennent pas à se mettre d'accord, ils feront appel à un tiers arbitre, dont la désignation sera éventuellement demandée au Président de la Cour Permanente de Justice Internationale.

Article 24.

Le présent Traité sera ratifié et les ratifications en seront échangées à Varsovie aussitôt que faire se pourra.

Artikkel 25.

Leping astub jõusse viisteistkümmend päeva pärast ratifikatsioonikirjade vahetamist ja esialgu üheks aastaks. Pärast ühe aasta möödumist jääb ta veel jõusse vaikiva pikendamise teel, niikauaks kui teda ühe Lepinguosalise poolt üles ei öelda kuuekuulise etteteatamisega. Käesolev Leping kaotab maksvuse kuus kuud pärast ülesütlemist ülemalnimetatud viisil.

Selle tõenduseks on mõlema Lepinguosalise Täisvolinikud käesolevale Lepingule alla kirjutanud ja selle oma pitseriga varustanud.

Tehtud kahes eksemplaris Tallinnas, 20. juunil tuhat üheksasada kahekümneseitsmendal aastal.

Fr. A k e l.
Dr. V. G i r s a.

Lõpp-protokoll.

Täna sel kuupäeval Eesti ja Tšehoslovakkia vahel sõlmitud Kaubalepingu allakirjutamisele asumise momendil on allakirjutanud Täisvolinikud järgneva kohta kokku leppinud.

Artikkel 1-se ja 2-se juurde.

Kummagi Lepinguosalise kodanikke ei panda, teise Lepinguosalise territooriumil viibimise põhjusel, mingisuguste avalikkude makside alla. Niipea kui üks Lepinguosalistest võtab sarnaseid makse teise Lepinguosalise kodanikkudelt, on ka see teine Lepinguosaline vastastikususe alusel õigustatud neid makse võtma.

Arusaadavalt ei käi see passidesse, viisadesse, välismaalaste maalviibimisse ja maalt väljasaatmisse puutuvate eeskirjade kohta, mis maksavad ühe või teise Lepinguosalise territooriumil.

Artikkel 10. juurde.

Mis puutub „Tallinna kilude“ sisseveosse Tšehoslovakkia Vabariigi territooriumile, siis on kokku lepitud, et päritolutunnistuse esitamist tuleb sunduslikuks lugeda.

Veel on kokku lepitud, et Tšehoslovakkia mineraalveed, mis nende sisseveol Eestisse kasutavad enamsoodustatud Riigi käsitlust, on järgmised:

Bilinska kyselka, Frantiskovych lazni mineralni vody, Karlovarske mineralni vody, Marianskyh lazni mineralni vody, Mattoniho kysibelka, Krondorfska kysibelka, Luhacovicke mineralni vody, Neudorfska kyselka,

Article 25.

Le Traité entrera en vigueur quinze jours après l'échange des ratifications et tout d'abord pour une durée d'une année. Après un an il restera encore en vigueur, par voie de tacite reconduction, tant qu'il ne sera pas dénoncé par une des deux Parties Contractantes moyennant un préavis de six mois. Le présent Traité cesse d'être en vigueur six mois après avoir été dénoncé de la façon susmentionnée.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des deux Parties Contractantes ont signé et revêtu de leur sceau le présent Traité.

Fait en double exemplaire à Tallinn, le 20 juin mil neuf cent vingt-sept.

Fr. A k e l.
Dr. V. G i r s a.

Protocole final.

Au moment de procéder à la signature du Traité de Commerce conclu à la date du ce jour entre la Tchécoslovaquie et l'Estonie, les Plénipotentiaires soussignés sont convenus de ce qui suit:

Ad article 1er et 2.

Les ressortissants de chacune des Parties Contractantes ne seront pas assujettis du titre de séjour sur le territoire de l'autre Partie à des droits publics. En tant qu'une des Parties Contractantes perçoit pareils droits sur les ressortissants de l'autre Partie, aussi cette autre Partie est autorisée réciproquement les percevoir.

Du reste les prescriptions concernant les passeports, les visas, le séjour et l'expulsion des étrangers en valabilité sur le territoire de l'une ou de l'autre des Parties Contractantes ne seront touchées.

Ad article 10.

En ce qui concerne l'importation dans le territoire de la République Tchécoslovaque des „Killos de Tallinn“ il est bien entendu que la présentation d'un certificat d'origine est considérée comme obligatoire.

Il est ensuite entendu que les eaux minérales Tchécoslovaques qui bénéficieront à leur importation en Estonie du traitement de la nation la plus favorisée sont les suivantes:

Bilinska kyselka, Frantiskovych lazni mineralni vody, Karlovarske mineralni vody, Marianskyh lazni mineralni vody, Mattoniho kysibelka, Krondorfska kysibelka, Luhacovicke mineralni vody, Neudorfska kyselka,

Podebradska mineralni voda ja Saratica horka voda.

Käesolev protokoll, mis loetakse Lepingu-osaliste poolt heakskiidetuks ja kinnitatuks Lepingu, mille juurde ta kuulub, ratifikatsioonikirjade vahetamise fakti enda läbi, ilma muu erilise ratifitseerimiseta, on kokku seatud kahes eksemplaris Tallinnas, 20. juunil tuhat üheksasada kakskümmend seitse.

Fr. Akel.

Dr. V. Girsas.

LISA.

Tollimaksud sisseveol Tshehoslovakkia Vabariiki.

Tshehoslovakkia tollitariifi nr.	Kaupade nimetus.	Tollimaks 100 kg kohta Tshehoslovakkia kroonides
ex 131	Igat seltsi söögiained, karpides, pudelites ja teistes sarnastes hermeetiliselt kinnipandud nõudes (välja arvatud ained, mis nimetatud nr. 114, 126 ja 127 all): „Tallinna kilud“	360.—
ex 612	Albumiin ja albuminoidid, kaseiin, kaseogumm: Märkus: Kaseiin kunstliku sarve valmistamiseks, lubade põhjal ja tingimustel ning kontrollil, vastavalt erimäärustele	tollivaba

286. Välisministeeriumi teadaanne.

Välisministeerium teatab, et Eesti-Austria vahelise kurjategijate väljaandmise ja kriminaalasjus kohtuliku abiandmise konventsiooni, alla kirjutatud Viinis 15. oktoobril 1926 a. ja Riigikogu poolt kinnitatud 17. mail 1927 a. (seadus nr. 70, Rügi Teataja nr. 59 — 1927), ratifikatsioonikirjad vahetati Berliinis 24. mail 1928 a.

Vastavalt oma artiklile 19, astus konventsioon jõusse 10 päeva pärast ratifikatsioonikirjade vahetamist, s.o. 3. juunil 1928 a.

Välisminister H. Rebane.

Podebradska mineralni voda et Saratica horka voda.

Le présent Protocole qui sera considéré comme approuvé et sanctionné par les Parties Contractantes, sans autre ratification spéciale, du seul fait de l'échange des ratifications du Traité auquel il se rapporte, a été dressé en double original à Tallinn, le 20 juin mil neuf cent vingt-sept.

Fr. Akel.

Dr. V. Girsas.

ANNEXE.

Droits de douane à l'importation dans la République Tchèqueoslovaque.

No du tarif duanier Tchèqueoslovaque	Dénomination des marchandises	Droit par 100 kg Kc.
Ex 131	Comestibles de tout genre, en boîtes, en bouteilles et autres récipients semblables hermétiquement fermés (excepté ceux dénommés sous les No 114, 126 et 127): „Killos de Tallinn“	360.—
Ex 612	Albumine et albuminoïdes, caséine, caséogomme: Observation: Caséine pour la fabrication de la corne artificielle, sur permis et moyennant les conditions et le contrôle à déterminer par ordonnance.	exempte

Kinnitusnõukogu üldkoosolekul 23. aprillil 1928 a. vastu võetud ja tööhoolekandeministri poolt 31. mail 1928 a. kinnitatud

287. Määrus artellides töötavate isikute tööstusliku töö seadustiku III ja IV peatüki (kinnitusseaduste) alla arvamise kohta.

(Antud tööstusliku töö seadustiku § 262 ja § 382 p. 3 põhjal.)

§ 1. Tööstusliku töö seadustiku III ja IV peatüki käsitamisel tuleb artelle lahutada kahte eriliiki: 1) artellid — millel on registree-

ritud põhikirjad ja omavad juriidilise isiku õigused, 2) artellid — millel pole eeltähtendatud tunnuseid, s.t. nad esinevad mittejuriidiliste isikutena.

§ 2. Artellid — juriidilised isikud kui niisugused — kuuluvad tööstusliku töö seadustiku III ja IV peatüki (haigekassa ja kinnitushüpingu) alla vaid siis, kui temal on ettevõtte või tööd, mis kuuluvad tööstusliku töö seadustiku §§ 257 ja 372 põhjal kinnituse alla haigekassas või kinnitushüpingus. Sel puhul peavad artellid kinnitama mitte üksi tema poolt palgatud töölisi, vaid ka oma liikmeid, kui nad tegelikult võtavad osa tähtendatud ettevõtete tööstest ja saavad nende tööde eest töötasu.

§ 3. Kui tööstusliku töö seadustiku §§ 257 ja 372 ette nähtud tööde ettevõtja täidab neid töid artellide kaudu, mis ei osutu juriidilisteks isikuteks, tulevad kõik neis artellides töötavad isikud kinnitada haigekassas ja kinnitushüpingus tähtendatud ettevõtja poolt, kelle peal seega lasuvad kõik tööstusliku töö seadustiku III ja IV peatükis ette nähtud tööandja kohustused.

Töö-hoolekandeminister K. Soonberg.

Töökaitse ja sotsiaalkindlustuse
abidirektor E. Nerep.

Kinnitusnõukogu üldkoosolekul 23. aprillil 1928 a. vastu võetud ja töö-hoolekandeministri poolt 31. mail 1928 a. kinnitatud

288. Määrus tööstusliku töö seadustiku III peatüki § 311 p. 2 lit. b põhjal antavate toetusrahade arvete õiendamise kohta kinnitushüpingute ja haigekassade vahel.

(Antud tööstusliku töö seadustiku III peatüki § 311 põhjal.)

Riigi Teatajas nr. 143 — 1924 a. avaldatud samanimeline määrus täiendatakse järgmiselt:

§ 6. Haigekassa võib töö-õnnetuste abiraha välja maksta ainult neile töö-õnnetuse läbi viga saanud töölistele, kellele on välja antud töö-õnnetuse abiraha saamise leht, mis kannab ettevõtte juhataja, töö-juhataja või nende asetäitjate või vastava ettevõtte ametniku allkirja, või on välja antud kinnitushüpingu enda või tema esindajate poolt. Töö-õnnetuse abiraha saamise lehte võib välja anda ka haigekassa, kui on esitatud tööstusliku töö seadustiku §§ 410 ja 411 ette nähtud tunnistus või § 412 ette nähtud politsei protokoll.

§ 7. Kinnitushüpingutel on kahtluste korral õigus neil juhtudel, kus tööandja eitab

abiraha saamise lehe väljaandmist, nõuda haigekassalt tähtendatud lehe ära kirja väljaandmist. Ära kiri tuleb tõestada vastava jaoskonna tööinspektori või politsei poolt.

Töö-hoolekandeminister K. Soonberg.

Töökaitse ja sotsiaalkindlustuse
abidirektor E. Nerep.

289. Tariifinõukogu otsus 1. juunist 1928 a. telefonitariif nr. 48, ajutise eriveotariif nr. 56 ja reisijateveotariif nr. 41 muutmise ja täiendamise kohta.

(Protokoll nr. 217, pp. 1, 2 ja 3.)

Alus: Tariifinõukogu seadus R.T. nr. 106 — 1923 a.

I.

Vabariigi Valitsuse poolt 15. juunil 1927 a. kinnitatud telefonitariif nr. 48 (R.T. nr. 62 — 1927) § 49 täiendatakse märkusega järgmises redaktsioonis:

„Märkus. Õhuasjanduse alal peetavad kiirkõned võimaldatakse hariliku lihterakõne tariifi järgi.“

II.

Tariifinõukogu otsusega 27. jaanuarist 1928 a. maksuma pandud ajutine eriveotariif nr. 56 (R.T. nr. 13 — 1928) §§ 2 ja 11 muudetakse ja pannakse maksuma järgmises redaktsioonis:

1) § 2 täiendatakse uue lausega järgmises redaktsioonis: „ja II kl. kr. 0,06“.

2) § 11 muudetakse ja pannakse maksuma järgmises redaktsioonis:

„§ 11. Mingisugused alandatud või eritariifid, peale § 10 nimetatute, Eidapere-Papiiniidu ehitusel oleval raudteel ei ole maksvad.

Samuti ei ole lubatud kaubasaadetiste adresseerimine transiidina Eidapere-Papiiniidu raudteed mööda, näiteks Tallinnast — Pärnu.“

III.

Tariifinõukogu otsusega 22. ja 29 oktoobrist 1926 a., 26. novembrist 1926 a. ja 7. jaanuarist 1927 a. maksuma pandud reisijateveotariif nr. 41 (R.T. nr. 9 — 1927) § 2 täiendatakse p. 5a-ga järgmises redaktsioonis:

„5a. Peatuskohast, kus ei ole piletimüüjat, sõidupuhul mootorrongis kuni tariifijaamani, võetakse igalt reisijalt maksu 15 senti. Sõidupileti peab reisija ostma vagunis konduktorilt.

Need piletid valmistatakse järgmise vormi järgi:

0000	A.	
Peatuskohast		jaamani
	3 kl.	
	Hind 15 senti	
R.NO.		
	kuupäeva ja aasta.	

Tariifijaamast peatuskohani sõidul võetakse maksu tariifijaamade vahelise kauguse eest üldkorras.

IV.

See otsus hakkab maksma 10. juunist 1928 a.

Tariifinõukogu eesistuja
teedeministri abi K. Jürgenson.

Asjaajaja A. Remma.

Tallinna linnavolikogu poolt 2. mail
1928 a. vastu võetud

290. Liikumise määrus.

Välja antud linnaseaduse § 108 p. 13 põhjal.

I. Sõidu- ja veoriistade liigitus.

§ 1. a) Kergeteks sõidukiteks arvatakse autod, mootorrattad, jalgrattad ja hobusõidukid.

b) Rasketeks sõidukiteks — omnibused.

c) Veoriistadeks — mootorveoriistad, hobuveoriistad, käsikärud ja -kelgud, mis määratud koormate veoks.

II. Uulid, kus liikumine piiratud.

§ 2. Kõigile sõidu- ja veoriistadele:

a) Harju uulil, alates Rüütli uuli nurgalt, Kullasepa, V.-Karja, Kinga, Nunne uulil, alates S.-Kloostri uulilt kuni Pika uulini ja V.-Roosikrantsi uulil sünnib liikumine suunaga raekoja poole.

b) Mundi, Hobuse, S.-Kloostri ja S.-Karja uulil, alates V.-Karja uuli nurgalt kuni Vana-Posti uulini, S.-Roosikrantsi uulil

ja Pikal jalal sünnib liikumine suunaga raekoja poolt.

c) Rataskaevu ja Rüütli uulil sünnib liikumine suunas Pikalt uulilt Harju uulile, Müüri-vahe uulil Harju uulilt kuni Vana-Posti uulini suunas Harju uulilt S.-Karja uulile, Vana-Posti uulil suunaga S.-Karja uulilt Harju uulile.

d) Sõit Balti jaama ette sünnib Nunne uuli poolt küljest.

e) Jaani uulil, S.-Karja uulilt kuni Veneturuni, sünnib liikumine suunaga Veneturu poole.

§ 3. Sõidukitele on läbisõit keelatud: Aida, Apteegi, V.-Kloostri, Laboratooriumi, Munga, Müüri-vahe, välja arvatud osa, mis § 2 p. c tähendatud, Raekoja, Raekoja tagusel osal, Vaimu, Voorimehe ja Sauna uulil ning V.-Brokumäel, välja arvatud juhud, kus käesolevas paragrahvis loetletud uulid on sõidu eesmärgiks.

§ 4. Veoriistadele on läbisõit keelatud kella 8 kuni 23, välja arvatud juhud, kus käesolevas paragrahvis loetletud uulid on sõidu eesmärgiks:

a) Uulidel, mis asuvad seespool linna ringpuiesteed, välja arvatud Jaani uul.

b) Veizenbergi, Tornimäe, Suur- ja Väike-Päasukese, Septembri, Jakobi, Veski ja Dreevingi uulidel, Narva maanteel, Veneturult kuni Vilmsi uulini ja S.-Tartu maanteel, Veneturult kuni Heeringa uulini.

c) Koormad, mis määratud käesoleva paragrahvi (§ 4) p. b all tähendatud Narva maantee ja S.-Tartu maantee osade ääres olevatesse majadesse, võivad kella 8 kuni 23 Narva ja S.-Tartu maanteele pöörata ainult veosihile lähemast Narva ja S.-Tartu maanteele viivast uulist.

Narva ja S.-Tartu maanteest risti üle sõita on veoriistadel lubatud.

Märkus. Postiveoriistad ei käi käesoleva paragrahvi määrase alla.

III. Liikumise kiirus.

§ 5. Mootorsõidu- ja veoriistade ning jalgrataste liikumise kiirus ei tohi tõusta üle alljärgnevas tabelis tähendatud määrade:

Kohradel:	Mitte üle km tunnis:			
	Sõiduautodel ja mootor- ratadel	Jalgratadel	Autobustel	Veoautodel
a) Seespool ringpuiesteed, Kadrioru ringteel, Narva maanteel alates Maneeshi uul. kuni Kreutzvaldi uulini, S.-Tartu maanteel, Veneturu kuni Heeringa uulini	25	15	20	10
b) Rist- ja käänukohtadel, raudtee ja trammiliinist ülesõidukohtadel	15	10	10	8
d) Linnast väljaspoole arvates S.-Pärnu maanteel, alates Seebi uuliga, Baltiski maanteel, alates Seevaldi haigemajaga, S.-Tartu maanteel, alates laiaroopalise raudtee ülesõidukohaga ja Narva maanteel, alates Mäe uuliga	50	35	35	20
e) Mujal	40	25	25	15

§ 6. Käesoleva määruse § 5 tähendatud kiiruse määrad ei ole maksvad linnavalitsuse ehituseosakonna kui ka politsei kontrollautode, haigeeautoade ja tuletõrjeautode kohta.

§ 7. Hobusõidu- ja veoriistadele on keelatud sõita üle 15 km tunnis. Sõit nelja on keelatud igal juhtumisel. Hoovist peab sammu välja sõitma.

§ 8. Seespool ringpuiesteed asuvatel uulidel, § 4 p. b tähendatud Narva ja S.-Tartu maantee osadel ja Suure- ning Väikse-Roosi-krantsi uulil, välja arvatud Toompeale viivad teed, S.-Rannavärv ja V.-Brokumägi, on keeldud sõita sammu kella 8—23 hobusõidukitel ja koormate hobuveoriistadel.

IV. Liikumise kord sõidu- ja veoriistadele ning jalakäijatele.

§ 9. Sõidukite ja veoriistade edasiliikumine peab sündima paremal pool uuli äärel. Liikumine uuli rist- ja käänukohtadel ning möödasõit peab sündima käesoleva määruse lisas ette nähtud joonistuste nr.nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6 ja 7 järgi.

Sõiduautodel peab olema signalisatsiooni sissead, millega juht edaspidist liikumissuuna käänukohtadel näitab.

§ 10. Kitsastel uulidel vastamisi sattunud sõidukitest peab mootorsõiduk võimaldama läbisõidu hobusõidukile.

§ 11. Liikumisel uulidel annavad aeglase-malt liikuvad sõidu- ja veoriistad teed kiire-malt liikuvatele, hoides võimalikult paremat kätt jalgteel lähedale, välja arvatud eelmises paragrahvis (§ 10) ette nähtud juhud. Kõik veo- ja sõiduriistad annavad teed tuletõrje- ja haigeeautoadele.

§ 12. Ühes suunas trammivagunitega nendest paremat kätt liikuvad sõidu- ja veoriistad, välja arvatud jalgrattad, on kohustatud seisma jääma trammivaguni seisu ajal allnimetatud kohtadel:

a) Narva liinil:

- 1) V.-Karja uuli nurgal,
- 2) Kreutzvaldi uuli nurgal,
- 3) Vilmsi ja Uue-Sadama uuli nurgal.

b) Tartu liinil:

- 1) S.-Tartu maantee ja Veneturu nurgal,
- 2) Kompassi uuli nurgal,
- 3) Puuvilja uuli nurgal,
- 4) Jakobsoni uuli nurgal.

c) Pärnu liinil:

Raudtee ülesõidu juures olevatel trammipeatuskohtadel.

Muudest trammipeatuskohtadest võivad sõiduriistad mööda sõita kiirusega mitte üle 10 km tunnis, kui seal on trammivagun.

§ 13. Keeldud on sõidu- ja veoriistade liikumine kõnni- ning puiesteedel. Keeldud on liikumine ja peatumine kahel või rohkem riistadel kõrvuti.

§ 14. Keeldud on sõidu- ja veoriistadel peatuda kesk uulil ja eriti jalakäijatele määratud ülekäigukohtadel. Peale määratud seisu-kohtade võib peatuda sõitjate ja kraami peale- ja mahavõtmiseks ainult niisugustel kohtadel, kus see ei takista üldliikumist. Suuremate pak-kide ja koormate peale- ja mahalaadimine peab sündima õuedel, kuid nende puudumisel kõnnitee ääres, kusjuures see ei tohi takistada milgi tingimusel üldist liikumist.

§ 15. Vastutulevatele või möödamineva-tele sõdurite, politsei, tuletõrjujate ja vangide

salkadele, matuse ning seltskondlikkude rongikäikude ja trammivagunite takistamata liikumisele peavad sõidu- ja veoriistad varakult tee vabastama. Salgad ja rongikäigud ei tohi takistada trammi liikumist.

§ 16. Kui hobuveoriistad liiguvad vooris, peavad nad olema ühes reas, kusjuures iga kolme riista vahel peab olema tarvilik vahe (vähemalt 8 m) teiste sõidu- ja veoriistade ning jalakäijate läbipääsemiseks.

§ 17. Igal üksikul sõidu- ja veoriistal peab olema oma juht. Juhid on kohustatud ristlemisel jalakäijatega ja sõidu- ning veoriistadest möödasõitmisel õigel ajal hoiatama: mootorsõidu- ja -veoriistadel sellekohase signaaliga ning hobusõidu- ja -veoriistadel hüüdega.

§ 18. Keeldud on jalakäijatel jalutada nendel teedel, mis on määratud jalgrataste sõiduteedeks.

§ 19. Keeldud on hobusõidu- või hobuveoriista jätta ilma valveta uulile või platsile. Kui mootorsõidu- või mootorveoriista juhil on tarvidus lahkuda uulil riista juurest, peab riist selleks puhuks olema kaitstud juhusliku või kuritahtliku liikuma panemise vastu.

§ 20. Politseil on õigus korraldada jalakäijate liikumist vastavalt linnavalitsuse poolt välja antud juhtnööridele.

V. Mitmesugused määrused.

§ 21. Politseiniku sellekohasel märguandmisel, milleks loetakse käe ülestõstmist, peab edasiliikumine märkuandva politseiniku sihis seisma jääma. Edasiliikumist võib jätkata, kui politseinik selleks märku annab.

§ 22. Politsei prefektil on õigus tarvilikkudel juhtumistel ajutiselt ära keelda sõidu- ja veoriistade liikumist üksikutel uulidel. Trammi liikumise seisma panemine võib sündida ainult linnavalitsuse nõusolekul.

§ 23. Sõidu- või veoriista, mille läbi on tekkinud õnnetus, on kohustatud tema juht seisma panema, et abi anda kahjusaaajatele.

§ 24. Kui veoriist täidetud tolmuva või haiseva materjaliga, peab koorem olema täiesti kinni kaetud. Veoriista peale laotud asjad, mis võivad sealt maha kukkuda, peavad olema kõvasti kinni seotud. Pikad asjad, nagu palgid, raudlatid, tulevad paigutada veoriista nõnda, et nad ei lohiseks mööda maad. Asjad, mis põigiti veoriistale laotakse, ei tohi olla üle 2,20 meetri pikad. Raud- ja muid asju, mis võivad sünnitada veo juures müra, tuleb siduda nii, et nad müra ei tekitaks.

§ 25. Linnavalitsuse erilise loata on keeldud linna uulidel nende veoriistade liikumine, mis kaaluvad ühes koormaga üle 7000 kg.

VI. Avalikuks tarvitamiseks määratud sõidu- ja veoriistade seisukohad.

§ 26. Sõidu- ja veoriistade seisukohad määrab linnavalitsus, sellest vähemalt kaks nädalat Riigi Teatajas avalikult ette teatades.

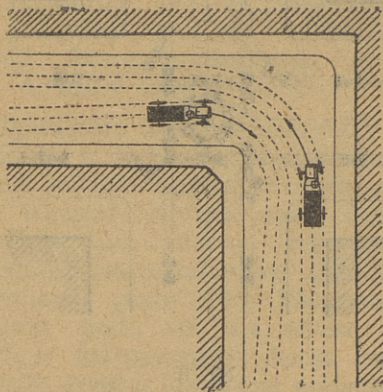
VII. Määruse jõusseastumine.

§ 27. Käesolev määrus astub jõusse kaks nädalat pärast väljakuulutamist Riigi Teatajas.

Käesoleva määruse maksamahakkamisega kaotavad oma jõu:

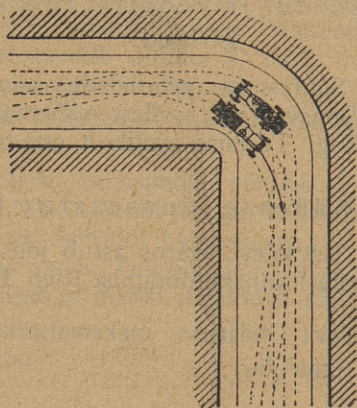
a) Tallinna linnavolikogu poolt 11. oktoobril 1922 a. vastu võetud ja Riigi Teatajas nr. 147 — 1922 a. avaldatud ning 30. juunil 1926 a. muudetud ja Riigi Teatajas nr. 61 — 1926 a. avaldatud sunduslik määrus sõidu- ja veoriistade liikumise korraldamiseks tänavatel ja avalikkudel platsidel.

b) Tallinna linnavolikogu poolt 12. detsembril 1923 a. vastu võetud ja Riigi Teatajas nr. 16/17 — 1924 a. välja kuulutatud mootorsõidu- ja veoriistade tarvitamise kohta maksva sundusliku määruse § 30.

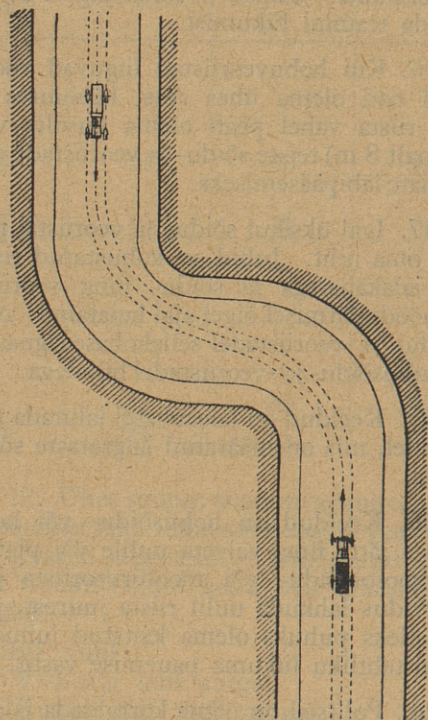
Nr. 1.

Iga sõiduriist peab pöörama vasakule poole suure poognaga, paremale — väikse poognaga.

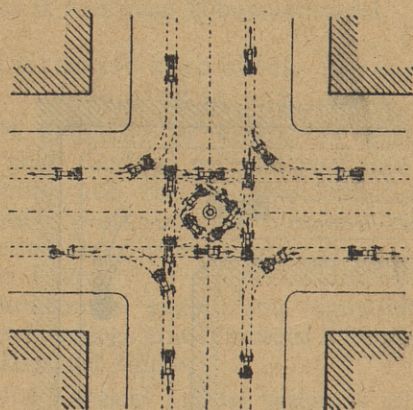
Nr. 2.

Kitsastel uulidel tuleb ligidalt ümber nurga sõita sellel sõiduriistal, mis paremale poole sõidab.

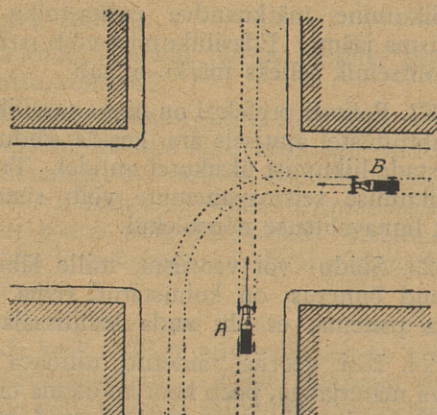
Nr. 4.

Kõveratel [uulidel tuleb ettevaatusega ja tasa sõita.

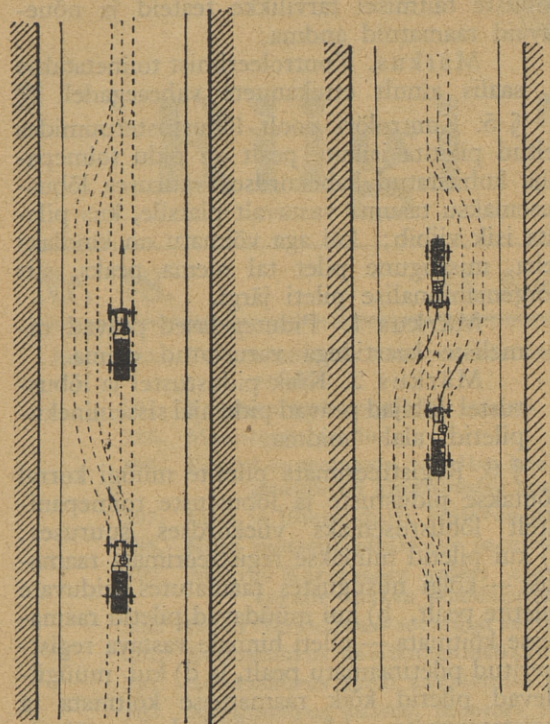
Nr. 3.

Sõiduriistade liikumise skeem ristteel.

Nr. 5.

Ristteel annab iga sõiduriist teed paremalt poolt tulevale sõiduriistale. Sõiduriist A peab seisma jääma sõiduriistale B läbisõidu võimaldamiseks.

Nr. 6.

Mööda sõita võib
ainult pahemalt poolt.

Nr. 7.

Vastamisi sõidul peab
kumbki sõiduriist pare-
male poole pöörama.

Linnapea A. Uesson.

Sekretär J. Traurig.

Saaremaa maavolikogu poolt 26. märtsil 1928 a. vastu võetud

291. Saaremaa vallasekretäride ja nende abide palgamäärad.

(Protokoll nr. 1 p. VII.)

Alus: Asutava Kogu poolt 4. mail 1920 a. vastu võetud ajutine seadus vallaametnike palga- ja tööolude korraldamise kohta (R.T. nr. 69/70 — 1920).

Saaremaa vallasekretäride ja nende abide palk normeerida järgmiselt:

Sekretäride palgad:

Valdades kuni 2000 elanikuni — 80 krooni kuus,

valdades kuni 2000—2500 elanikuni — 85 krooni kuus,

valdades kuni 2500—3000 elanikuni — 90 krooni kuus,

valdades kuni 3000—3500 elanikuni — 95 krooni kuus,

valdades kuni 3500—4000 elanikuni — 100 krooni kuus,

valdades üle 4000 elaniku iga täie 100 elaniku pealt 1 kroon kuus juurde.

Sekretäride abide palgad:

Õppinud abilisele 60 krooni kuus ja õppimata abilisele või kantsleiametnikule 40 krooni kuus.

Peale selle valla poolt kõigile prii korter, küte ja valgustus. Nende puudumisel abidele 5 krooni kuus juurde. Sekretäridel peale prii korteri, kütte ja valgustuse vallamaja juures olev aiamaa maksuta kasutada ning võimaluse korral lehma pidamiseks tarviline heina- ja karjamaa.

Vallas, kus kuni 2500 elanikku — 1 õppinud abiline,

vallas, kus kuni 3000 elanikku — 1 õppinud abiline ja 1 kantsleiametnik,

vallas, kus üle 3000 elaniku — 2 õppinud abilit.

Need palganormid maksma panna 1. aprillist 1928 a.

Saaremaa maavalitsuse esimees N e p s.

Sekretär (allkiri).

Kilingi-Nõmme alevivolikogu poolt 30. jaanuaril 1928 a. protokoll I p. 6 ja 2. aprillil 1928 a. protokoll III p. 13 all vastu võetud

292. Sundmäärus lõbustusemaksu võtmise kohta Kilingi-Nõmme alevis.

(Antud 12. aprilli 1920 a. lõbustusemaksu seaduse § 7 põhjal, R.T. nr. 61/62 — 1920.) Kinnitatud Pärnu maavalitsuse otsusega 4. maist 1928 a. nr. 43.

§ 1. Igasuguste lõbustusemaksu alla kuuluvate pidude ja lõbustuste toimepanijad on kohustatud müügile-lastavad sissepääsupiletid hiljemalt viimasel äripäeval enne lõbustuse toimepanemist alevivalitsuses registreerima. Registreerimise juures tuleb, kui alevivalitsus seda tarvilikuks peab, terve lõbustusemaks kõigi piletite pealt, või osa sel'est, alevi, Punaseristi ja kultuurkapitali heaks ette ära maksta, välja arvatud lõbustuste toimepanijad Kilingi-Nõmme alevis asuvad seltsid, ühised ja ühingud, kes ettemaksmisest vabad on.

§ 2. Registreerimiseks ette pandavad piletid peavad eraldi iga hinna liigi järgi raamatutesse kokku köidetud ning järjekorras nummerdatud olema, kusjuures iga üksik pilet kolmest jaost — kontsust, ärarebitavast piletist ja kont-

ramargist koos peab seisma. Piletil ja selle kontsul tuleb ära tähendada lõbustuse toimepanija nimi, toimepanemise aeg ja koht ning pileti müügihind.

Märkus 1. Kui pileti aset maksulised kutsekaardid või muud sellesarnased sissepääsutähed täidavad, peavad need samadele nõuetele vastama.

Märkus 2. Alevivalitsus võib lubada üksikuil kordadel tarvitada niisuguseid pileteid, mis ei vasta käesoleva (2) paragrahvi nõuetele.

§ 3. Peale lõbustuse toimepanemist tulevad pileтите kontsud ühes lahtirebimata müümata piletitega alevivalitsusse ära anda: kohalikude seltside, ühisuste ja ühingute poolt hiljemalt 10, kõigi teiste lõbustuste toimepanijate poolt hiljemalt 3 päeva jooksul, ning lõbustusemaks ära õiendada. Samal ajal maksatakse tagasi ka see osa lõbustusemaksust, mis ettemaksmise juures rohkem oli sisse nõutud.

Märkus 1. Müümata piletiteks loetakse kõik piletid, mis kontsude küljest lahti rebimata.

Märkus 2. Kui pidu või lõbustus mõnesugustel põhjustel pidamata jääb, on toimepanija kohustatud registreeritud pileтираamatud alevivalitsusse tagasi tooma, kusjuures müüdnud pileтите pealt lõbustusemaks ära tuleb maksta, kui lahti rebitud piletid ette näidata ei ole.

§ 4. Alevivalitsuse lõbustusemaksu kontrolöridel on õigus vabalt maksuliste lõbustuste kohtadesse sisse pääseda ja pileтите kontrolleerimist kassa- ja lõbustuseruumides toimetada. Lõbustuste toimepanijad või nende asetäitjad peavad kontrolöridele nende ameti-

kohuste täitmisel tarvilikke teateid ja nõuetavaid raamatuid andma.

Märkus. Kontrolleerimist toimetatakse saalis ainult ettekannete vaheaegadel.

§ 5. Kontrolöri poolt lõbustuseruumides leitud piletitä isikute pealt on pidu toimepanija kohustatud kahekordses suuruses lõbustusemaksu tasuma vastavalt platsile, kus piletitä isik viibib; kui aga võimatu on kindlaks teha, missugune pileti tal olema peaks, siis kõrgemahinnalise pileti järgi.

Märkus 1. Pidutegelased peavad nimeliste kaartidega varustatud olema.

Märkus 2. Kõik pidustustel ja lõbustustel viibijad peavad pidu ajal sissemineku-piletid alal hoidma.

§ 6. Registreerimata pileтите müügi korral nõutakse pidustuste ja lõbustuste toimepanijatelt lõbustusemaks viiekordses suuruses: a) kui piletid müüakse registreerimata raamatust — kõigi niisugustes raamatutes leiduvate pileтите pealt, b) kui müüdnud piletid raamatusse köitmata — pileti hinnale vastava registreeritud pileтираamatu pealt, ja d) kui müügilolevad piletid kõik raamatusse köitmata ja registreerimata — kõigi müüdnud ja müügil leiduvate pileтите pealt vastavalt nende hinnale.

§ 7. Pidustuste ja lõbustuste ruumide omanikud on kohustatud käesoleva summaääruse pidustuste ruumides nähtavale kohale üles panema.

§ 8. Sellest summaäärusest üleastujad võetakse vastutusele R. n. s. § 29 põhjal.

§ 9. See summaäärus astub jõusse kaks nädalat pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Alevivanema as. J. Rosenberg.

Sekretär J. Toodu.